“De Holocaust”: een Bewezen Leugen

[Gawain](#) 1 februari 2015

Naar aanleiding van “Holocaust Memorial Day”, een inzending van Gawain.

[Overbodig te zeggen, maar ALLES in dit artikel is ***bewezen waarheid.*** Revisionisten liegen niet en al helemaal niet over gebeurtenissen met joden in de naziperiode: daarover wordt al teveel gelogen. Helaas is het onmogelijk hier *in a nutshell* de duizenden bewijzen tegen het Holocaustvertelsel zelfs maar aan te stippen. Veel **bewijzen** tegen die Historische Leugen kunt u hier vinden, o.a. in Breedeveld’s boek “Holocaust Herzien”, in mijn “Drieluik” en andere artikelen en uiteraard in de weggecensureerde revisionistisch-wetenschappelijke literatuur.]

Hersenspoeling in de praktijk: 27 januari 2015, “Holocaust Memorial Day”.

Wat is eigenlijk “de Holocaust”? Die wordt bewust nooit gedefinieerd, maar volgens politiek, media, onderwijs, “deskundigen” en publiek is het de optelsom van deze 3 zogenaamde “feiten”:

1. **De Duitsers (“nazi’s”) voerden vanaf 1933 een beleid om de joden te vermoorden.**

2. **Daarom deporteerden zij later het grootste deel van de joden naar “vernietigingskampen”, waar ze massaal in “gaskamers” werden “vergast”.**
3. **In totaal vermoordden de nazi’s 6 miljoen binnen hun bereik zijnde joden.**

Elk van 3 deze “feiten” is bewezen **onwaar.** Daardoor is de “Holocaust”, waarin men u onder dwang wil laten geloven, een Historische Leugen. Ze wordt al 70 jaar overeind gehouden door intensieve hersenspoeling, indoctrinatie, maatschappelijke chantage en politieke en juridische vervolging. Elk normaal**concreet** bewijs voor “de Holocaust” ontbreekt.

Ja, er was jodenvervolging, ja er waren deportaties, ja er waren werk- en concentratiekampen en ja, er vonden misdaden plaats, zowel tegen joden als tegen anderen. ***Maar geen “Holocaust”!***

Hierom zijn de 3 kernpunten van “de Holocaust” en daarmee “de Holocaust” zelf, **Leugens:**

1. **Er kan niet één concreet bewijs, document of ander feit worden getoond waaruit blijkt dat de nazi’s een genocidebeleid voor joden voerden.** Dat bewijs is er niet, omdat zo’n beleid er nooit was. Er was nimmer een “opdracht”, bevel of aanwijzing van Hitler en/of zijn regering voor (massa)moord op joden. Daarover zijn na 70 jaar zelfs de papegaaihistorici het eens. Maar, let u wel:

Zonder opdracht van Hitler en zonder een spat van bestaand concreet bewijs is en was “de Holocaust” ondenkbaar en onmogelijk.

Aldus bestond er natuurlijk ook geen uitvoeringsplan, geen organisatie, geen verantwoordelijke, geen handelingsdirectief, geen budget, geen rapportage, niets, helemaal niets van de vele vereisten voor zo’n miljoenenoperatie. Ook was (is) er ***niet één*** “gaskamer”, ***niet één*** ontwerp of procedurebeschrijving, ***niet één*** verslag van een “vergassing”, ***niet één*** concrete aanwijzing, ***niet één*** rapport over aantallen, of bijzonderheden van “vergassingen” van joden, ***niet één*** voortgangsregistratie, ***niet één*** “vergast lijk”, ***niet één*** naam van een bewezen “vergaste”, enz. **Niets.** Alles berust slechts op verhalen, fantastische vertelsels, “getuigenissen”, die zonder concrete bewijzen, gewoonlijk ***verzinsels*** worden genoemd.

Daartegenover bestaat er een lawine aan concrete bewijzen, feiten, omstandigheden en documenten die zo’n uitroeiingsbeleid keihard weerspreken. Enkele daarvan zijn:

- De honderdduizenden joden welke de Duitsers lieten emigreren tussen 1933 en 1941.
- De vele internationale conferenties en pogingen door Duitsland ondernomen om joden te laten vertrekken, o.m. naar Palestina in samenwerking met de zionisten.
- De zgn. “dodenmarsen” aan het eind van de oorlog (overlevingsmarsen) waarbij de Duitsers honderdduizenden joden (veelal vrijwillig) voor de oprukkende Sovjets uit Polen terugvoerden naar Duitsland.
- De miljoenen joodse “overlevenden” na 1945.
- De vele “overlevende” joden die soms tot in 9 verschillende kampen verbleven.
- De cijfers en rapportages van onafhankelijke Rode Kruis controles in de kampen.
- De *“Final Solution”* was **geen** massamoord, maar verwijdering van de joden over de Reichsgrenzen, zoals joden in voorgaande eeuwen overal na korte of lange tijd zijn verjaagd.

Geen genocidebeleid om de joden systematisch uit te moorden dus!

Daarvoor bestonden noch de plannen, noch de middelen, noch de intentie, noch de mogelijkheden.

2. **Omdat er geen beleid was om joden uit te roeien, bestonden er ook geen zgn. "vernietigingskampen".**

Wel tienduizenden **arbeidskampen,** waarin niet-joden en joden samen, soms in dezelfde barakken, waren gehuisvest (Auschwitz was verreweg de grootste). De Duitsers voerden een oorlog op leven en dood tegen een overweldigende overmacht en hadden elke arbeider nodig om te overleven. Daarin paste geen "vernietiging" van honderdduizenden dwangarbeiders, integendeel. Himmler gaf in 1942 opdracht aan de kampcommandanten de hoge sterfte in de kampen met alle middelen te bestrijden, hetgeen ook lukte.

Sommige kampen waren **doorgangskampen**, (AR kampen Treblinka, Belzec, Chelmno, Sobibor) waar vandaan joden uit de Poolse getto's werden door getransporteerd naar duizenden kleinere kampen, o.m. naar veroverd Sovjetgebied, voor logistieke en wegenbouwprojecten achter het front. Die doorgangskampen werden na voltooiing van de transporten soms binnen een jaar weer opgeheven.

Op uitzonderingen na, was in de vijf oorlogsjaren de verzorging in de kampen relatief goed. Gruwelijke beelden van uitgeteerde zieke gevangenen en onbegraven lijken dateren uit de laatste oorlogsmaanden, in zwaar overbevolkte kampen geteisterd door bombardementen, voedsel- en medicijnentekorten, watergebrek, epidemieën, enz., maar ***niet door "vergassingen" of een bewust beleid gevangenen te vermoorden.*** Integendeel, wanhopige kamcommandanten probeerden vergeefs op alle mogelijke manieren de rampzalige situatie het hoofd te bieden. Veelzeggend is, dat in Bergen-Belsen in de zes maanden na de bevrijding door de Britten meer gevangenen stierven dan in de vijf eerdere oorlogsjaren.

Van **"gaskamers"** is daar – en natuurlijk ook nergens anders – nooit één enkel concreet bewijs geleverd: dit, omdat ze nooit bestonden. Anne Frank stierf er aan tyfus.

Zelfs als ze zouden hebben bestaan, zouden ze logistiek, bouwtechnisch en natuurwetenschappelijk **onmogelijk** hebben kunnen functioneren zoals verteld.

Die welke worden getoond, zijn ***bewezen allemaal nep*** (na de oorlog ingericht), valse verzinsels dus. Ongelooflijk, maar waar. Door wetenschappelijk onderzoek van de ruïnes van de "gaskamers" in Auschwitz en Majdanek is onweerlegd bewezen dat daarin nooit is "vergast" zoals gezegd.

Om het "vergassingsverhaal voorgoed naar het land van (gruwel)fabelen te verwijzen: ***Van "miljoenen vergaste joden" is nooit één lijk, zelfs geen vingerkootje gevonden waarvan forensisch-pathologisch als doodsoorzaak "vergassing" is vastgesteld. Niet één.***

Die "miljoenen joodse lijken" zijn overigens zelf ook al nooit aangetoond. Als u de vertellers van de Holocaust Clerus gelooft, hebben de nazi's miljoenen lijken eeuwig zoek gemaakt.

De verhalen over "miljoenen vergaste joden" zijn onbewezen leugens en verzinsels.

En daarmee ook het Holocaustvertelsel, want zonder massavergassing geen "Holocaust", begrijpt u?

Zonder “vergassing” was joods oorlogsslachtofferschap in WO II niet echt “bijzonder”. In elk geval niet bijzonder genoeg om in Palestina een racistische staat te krijgen.

3. **Het aantal “Zes Miljoen” vermoorde joden heeft in WO II nooit bestaan.** Het komt uit een vertelsel in de joods-religieuze Talmoed, waarin Yaweh een brandoffer van Zes Miljoen onreine joodse zielen eist, alvorens de joden te kunnen laten terugkeren naar het Beloofde Land (dat gebeurde prompt in 1947 met het stichten van de staat “Israël”). Broodhistorici spreken thans nog slechts “symbolisch” over “Zes Miljoen”. Er bestaat voor dat aantal uiteraard geen enkel demografisch of statistisch bewijs, serieuze studie of concrete aanwijzing. Integendeel, bewezen is dat in WO II niet meer dan **4,5 miljoen** joden onder Duits gezag leefden, waarvan **ruim 3 miljoen overleefden.**

Een “Holocaustwonder” is ook, dat in 1989 het officiële aantal Auschwitzdoden met 2,5 miljoen werd verlaagd, maar de Talmoedische Numerus Fixus op “Zes Miljoen” bleef staan. Zo zijn er vele overtuigende bewijzen tegen dat mythische getal.

Gelukkig dus, dat het afgrijselijke vertelsel over “de Holocaust” nooit heeft plaatsgevonden.

Zeker, er was jodenvervolging, discriminatie van joden, een politiek van emigratie en uitdrijving uit Duits gebied, enz. Toen dat door de oorlog niet meer kon, werden joden gedeporteerd naar verblijfs-, arbeidskampen en gebieden buiten het Reich. Veel van hen vonden daar tijdens de oorlog – net zoals niet-joden – door allerlei oorzaken de dood: natuurlijke sterfte, zelfmoord, bombardementen, kamp- en oorlogsomstandigheden, epidemieën, ziekte, uitputting, executies, enz., enz.

Joden hebben onder de nazi’s – zoals miljoenen anderen – veel geleden, mogelijk zelfs meer dan gemiddeld, hoewel hiërarchie in menselijk lijden sowieso grenst aan absurditeit. Genoeg lijden om dit niet nog eens met onware “gaskamers” en “Zes Miljoen” te overdrijven en tot Nieuwe Religie te verheffen.

Natuurlijk heeft u duizend vragen en opmerkingen bij deze feiten over de Grootste Historische Leugen Ooit. Logisch, want door hersenspoeling en ongekende censuur weet u slechts wat men aan u kwijt wil en dat is bijna ***niets*** over de werkelijkheid.

Lees daarom de revisionistische literatuur en een wereld van waarheid gaat voor u open. U krijgt duidelijkheid over alle onbeantwoorde vragen over die “Holocaust” en zult ontdekken hoe eenvoudig Waarheid deze valse Mythe ontmaskert.